

שהם באים מצד החכמה, בפרטות הם מתייחסים לבינה (רמ"ק), **הֲדָא הוּא דְכַתִּיב** וזהו מש"כ בפסוק, (שיר השירים ג) **צְאִינָה וְרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁעֵטָרָה לוֹ אִמּוֹ** שהיא הבינה ולכן מקדשים את השבת על היין מצד הבינה (רמ"ק). **וְתַנִּינֵן בְּכֹלָא בַּעֲיִיא לְאַחֲזָאָה בַר נֶשׁ עֹבְדָא. דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח קְדָשָׁה אֶלָּא בֵּינָן** ולמדנו שבכל דבר צריך להראותו במעשה כדוגמת מעלה ולכן צריך לקדש על היין כי לא נמצאת הקדושה למעלה בז"א אלא ע"י שמקדשים ישראל על היין, **כְּמָה דְאַתָּה אָמַר** כמו שנאמר בפסוק (שיר השירים א) **כִּי טוֹבִים דּוֹדֶיךָ מֵיִין, מֵיִין אֵינּוֹן טְבָאֵן, גִּזְפִּירָה דְדִיךָ מֵיִין** דהיינו שאהבת הדודים של זו"ן למעלה וכל הטובות הנמשכות להם הוא ע"י היין המשמח של הבינה המשפעת להם ולכן נזכרה דדיך מֵיִין דהיינו שנזכיר את דודיך ואהבתך ע"י קידוש ביין בשבת. **וְעַל דָּא קְדוּשָׁה דְשַׁבַּת מֵיִין, וְהָא אוּקְמוּהּ, וְהָא אֶתְמַר** ולכן הקידוש בשבת הוא על יין וכמו שביארוהו החברים והרי התבאר הענין.

השכינה שומרת על עם ישראל שלא יכלו בגלות

וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ וְגו'. (ויקרא כג)
רַבִּי חֵיִיא פָּתַח לבאר את הפסוק והקדים לבאר את מש"כ, (שיר השירים ה) **אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר קוֹל דּוֹדִי דּוֹפֵק וְגו'.** אָמְרָה
בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלּוּתָא דְמַצְרַיִם, דְּהוּוּ בְּנִי

בְּשַׁעְבוּדָא דְקַשְׁיֹו שאמרה השכינה הנקראת כנסת ישראל לקב"ה שאני בסוד השינה שהוא אחד מששים במיתה בגלות מצרים ששם היו בני בשעבוד קשה. **וְלִבִּי עַר, לְנִטְרָא לְהוּ דְלֹא יִשְׁתִּיעוּן בְּגִלוּתָא** ולכן ליבי ער בכדי לשומרם שלא יכלו בגלות. ומש"כ **קוֹל דְּוִדִּי דוּפֵק, דָּא קְדִישָׁא בְּרִידָּהוּא, דְּאָמַר (שמות ו) וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי** שהוא הקב"ה שאמר בזמן שישראל היו בגלות במצרים ואזכור את בריתי ודודי שהוא הקב"ה הוא דופק ביסוד בכדי לעורר את השכינה אל הגאולה (רמ"ק).

ז"א אומר למלכות שתפתח את פתחה כדי שישראל יוכלו להכנס ולהגאל **פְּתַחִי לִי** ומש"כ פתחי לי פירושו, **פְּתַחֵא כְּחֻדוּדָא דְמַחְטָא, וְאֵנָא אֶפְתַּח לְךָ תַרְעִין עֲלָאִין** שאם תפתחו לי פתח כחודו של מחט אני אפתח לכם פתח כגודל שערים גדולים [צט]. ועוד פירוש מש"כ **פְּתַחִי לִי אַחֲתִי, דְּהָא פְּתַחֵא לְאַעְלָא לִי, בְּךָ הוּא, דְּלֹא יִיעֲלוּן לְגַבְּאֵי בְּנֵי אֱלָא בְּךָ** שז"א אומר למלכות שהיא אחותו שהפתח שיכנסו ישראל בני, בך הוא תלוי כי לא יוכלו ישראל לעלות אצלי אלא רק דרכך, **אַנְתָּה הוּא פְּתַחֵא לְאַעְלָא לִי (בך), אֵי אַנְתָּה לָא תִפְתַּח פְּתַחְךָ, הָא**

אור הרשב"י

[צט] כדאיתא במדרש בשיר השירים רבה פרשה ה' פתחי לי, רבי יסא אמר, אמר הקדוש ברוך הוא לישראל בני פתחו לי פתח אחד של פתחים שיהיו עגלות וקרניות נכנסות בו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אֲנִי סָגִיר. דִּלָּא יִשְׁכַּחוּן לִי כי את הפתח שלי ואם את לא תפתחי את פתח הרי אני סגור ובני ישראל לא ימצאו אותי, דהיינו שאם המלכות לא תעורר את ישראל לתפילה ותתן בלבם לשוב בתשובה אז לא תעלה המלכות מ"ן לז"א ולא יבוא אליה גואל לגאול אותה ואת ישראל ולכן צריך שהיא תפתח בתחילה את הפתח לישראל ועי"ב תכנס תפילתם לז"א וייתחד עימה ז"א ויגאל את ישראל (רמ"ק). **בְּגִין כֵּן, פִּתְחֵי לִי. פִּתְחֵי לִי וְדָאֵי** ולכן כתוב פתחי לי דהיינו שז"א אומר שודאי תפתחי את פתחך בשבילי בכדי שישראל יוכלו להיכנס אלי דרכך ואז אגאל אותכם. **וְעַל דָּא אָמַר דָּוִד, כִּד בַּעַא לְאַעְלָא לְמַלְכָּא, אָמַר** ולכן דוד המלך כאשר הוא רצה להיכנס למלך הוא אמר (תהלים קיח) **פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אָבֵא בָּם אוֹדָה יְהוָה. זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה** דהיינו שיפתח לו שערי המלכות הנקראת צדק בכדי להודות לאו"א הנקראים י"ה וזה השער לה' דהיינו, **דָּא הוּא פִּתְחָא וְדָאֵי לְאַעְלָא לְמַלְכָּא. זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה, לְאַשְׁכְּחָא לֵיהּ, וּלְאַתְדַּבְּקָא בֵּיהּ** שודאי המלכות היא הפתח והשער להיכנס אל המלך וזה השער לשם הוי"ה בכדי למצוא אותו ולהדבק בו ממש, **וְעַל דָּא** ולכן ז"א אומר למלכות **פִּתְחֵי לִי אַחֲתֵי רַעֲיָתֵי שְׂרָאשֵׁי** נמלא טל שפירושו שהיסוד הנקרא ראשי התמלא בשפע הטל שהיא הטיפה הנמשכת מטלא דבדולחא שהוא מוחא סתימאה דא"א (מק"מ) **וְגו' ואז יוכלו ישראל בני להיכנס אלי דרכך. בְּגִין לְאַזְדַּוּנָא עִמָּךְ, וּלְמַהוּי עִמָּךְ בְּשִׁלְמֵי דְעֵלְמִין** בכדי שאני יתייחד עמך ואגאל את ישראל ואהיה עמך בשלום לעולמים (רמ"ק).

בשעה שהקב"ה הרג את בכורי מצרים התבטלה קליפת הערלה וישראל נימולו ונאחזו במלכות

תָּא חַיִּי, בְּשַׁעֲתָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוּה קְטִיל לְבוֹכְרֵי דְמִצְרָאִי

בא וראה שבשעה שהקב"ה היה הורג את בכורי מצרים, כל אינון דקטל בפלגות ליליא, ואחית דרגין מעילא לתתא שהם אלו הבכורים שהוא הרג בחצות לילה ועי"כ התבטלה קליפת

הערלה שעיכבה את הגאולה ואז הוריד את החיצונים מאחיזתם למעלה עד למטה (רמ"ק). **יֵיּהוּ שַׁעֲתָא עָאלוּ יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוּמָא דְאֵת קַדִּישָׁא,**

אֲתַנְזְרוּ וְאֲשַׁתְּפּוּ בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְאֲתַאֲחְדּוּ בָּהּ ואז באותה שעה נכנסו ישראל בקיום האות ברית קודש ונימולו ועי"כ הם השתתפו עם המלכות

ונאחזו בה ולא נאחזו ביסוד מאחר שהם רק מלו ולא פרעו (רמ"ק). **בְּרִינְ הוּא**

דְּמָא אַחֲזִיאָו לֵיהּ עַל פְּתַחַא ואז הם הראו את הדם על הפתח הרומז

למלכות שהיא הפתח אל התחתונים. **וְתִרְיִן דְּמֵי הוּוּ, חָד דְּפִסְחָא,**

וְחָד דְּמָא דְּאֲתַנְזְרוּ ושתי דמים היו על הפתח אחד של דם פסח ואחד של דם

המילה. **וְהוּוּ רְשִׁים עַל פְּתַחַא, רְשִׁמָּא דְּמַהֲיֻמְנוּתָא, חָד**

הָכָא וְחָד הָכָא וְחָד בֵּינְיָהוּ והיה רשום על הפתח את רשם האמונה

שהיא סוד שם הוי"ה שבו הוא אמונתם של ישראל והיה דם אחד כנגד המזוזה הימנית

שהוא כנגד החסד ודם אחד כנגד המזוזה שבשמאל שהוא כנגד הגבורה ואחד ביניהם על

המשקוף כנגד הת"ת והם כנגד שלוש אותיות יה"ו והפתח עצמו הוא כנגד המלכות שהיא

אות ה' האחרונה והם הראו בזה על כללות שם הוי"ה שבו סוד האמונה שהם נקשרו בו